

การเก็บรักษาข้อมูล

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับประมวล) รวมถึงกฎกระทรวงฯ และมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต่างก็กำหนดในหลักการเดียวกันว่า สถาบันการเงิน (Financial Institutions) และผู้ประกอบการอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมการเงิน (DNFBPs) รวมถึง ผู้ให้บริการ โอนเงิน (Money Value Transfer Service) ต้องเก็บรักษาข้อมูลของลูกค้าเป็นเวลาอย่างน้อย ห้าปี นับแต่วันที่ยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้า หรือ ห้าปี นับแต่วันที่ทำธุรกรรม กรณีผู้ทำธุรกรรมเป็นบุคคลที่ทำธุรกรรมแบบครั้งคราว

การเก็บข้อมูลในที่นี้ หมายถึง บรรดาข้อมูล หลักฐาน ไม่ว่าจะป็นต้นฉบับหรือสำเนา และผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมสามารถเก็บด้วยวิธีใดก็ได้ แต่ในท้ายที่สุด ต้องสามารถแปลงเป็นเอกสารที่สามารถอ่านและใช้เป็นพยานหลักฐานได้

ประเภทของข้อมูลที่ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีหน้าที่เก็บรักษา ตามระยะเวลา ห้าปี ในวรรคแรก ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎกระทรวงฯ ได้แก่

1 ข้อมูลการทำธุรกรรมทุกประเภทของลูกค้า (รวมถึงการทำธุรกรรมที่เป็นการ โอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งภายในประเทศและข้ามประเทศพร้อมทั้งข้อมูลที่ส่งหรือได้รับพร้อมกับคำสั่ง โอนเงินหรือรับโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์)

2 ข้อมูลการแสดงผล ของลูกค้า

3 รายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า อย่างน้อยดังต่อไปนี้

1) นโยบายและระเบียบวิธีการสำหรับการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

2) ผลการประเมินและบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

3) หลักเกณฑ์ภายในองค์กรและมาตรการบรรเทาความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่อาจเกิดขึ้นก่อนการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่

4) การทำธุรกรรมของลูกค้าและการตรวจสอบธุรกรรมที่ลูกค้าได้ทำขึ้นเพื่อบริหารความเสี่ยงสำหรับธุรกรรมที่สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

5) การปรับปรุงข้อมูลต่าง ๆ ของลูกค้าที่ใช้ในการแสดงผล การระบุตัวตนและข้อมูลที่น่ามาพิจารณา

ในการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายให้เป็นปัจจุบัน

6) การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงลูกค้า

7) การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ได้แก่

(ก) การระบุตัวตนและการพิสูจน์ทราบตัวตนของลูกค้า บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

(ข) การตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายและผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ากับข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(ค) วัตถุประสงค์ตามเจตจำนงในการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

(ง) ผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงินหรือผลการตรวจสอบความเคลื่อนไหวในการทำธุรกรรมตลอดระยะเวลาการสร้างความสัมพันธ์ของลูกค้า

8) การตรวจสอบการมอบอำนาจสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของลูกค้า

9) ผลการดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของลูกค้าปัจจุบัน

10) ผลการตรวจสอบธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

11) การดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้ที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งคราว

12) รายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอื่นตามที่เลขานุการประกาศกำหนด

4 การเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าอาจเก็บเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษาดังต่อไปนี้

1) สามารถจัดเก็บ เข้าถึง หรือนำกลับมาใช้ได้โดยข้อมูลไม่เปลี่ยนแปลง

2) สามารถเก็บรักษารายละเอียดดังกล่าวไว้ให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นอยู่ในขณะที่ได้รับรายละเอียดนั้นหรืออยู่ในรูปแบบที่สามารถแสดงรายละเอียดที่ได้รับให้ปรากฏข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

3) สามารถถ่ายโอนรายละเอียดดังกล่าวลงในสื่อบันทึกข้อมูลหรือส่งผ่านระบบสารสนเทศอื่นให้สำนักงานได้ตามที่สำนักงานกำหนด

ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ต้องเก็บรักษาข้อมูลข้างต้น ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะตรวจสอบ และสามารถนำส่งข้อมูลเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ในทันทีเมื่อได้รับการแจ้งจากสำนักงาน.

ความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทนและการพึ่งพาบุคคลที่สาม

๑. ความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน

สถาบันการเงินตัวแทน หรือ Correspondent Bank หมายความว่า สถาบันการเงินที่ให้บริการด้านการธนาคารให้แก่ คู่ค้าซึ่งมักจะเป็นธุรกิจประเภทเดียวกันคือ ธนาคาร ดังนั้น สถาบันการเงินตัวแทนตามกฎหมายจะหมายถึง ความเฉพาะ ธนาคาร (ในต่างประเทศหรือธนาคารระหว่างประเทศ) หรือ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมประเภท ธนาคารแล้วแต่กรณี โดยหากผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมประเภทธนาคาร เป็นผู้ให้บริการจากสถาบันการเงินในต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมประเภทธนาคาร จะมีสถานะเป็น “ธนาคารต้นทาง” หรือ Respondent Bank และในกรณีกลับกัน ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมประเภท ธนาคาร ก็อาจให้บริการในสถานะ “ธนาคารตัวแทน” แก่สถาบันการเงินต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ ก็ได้

การให้บริการในฐานะ สถาบันการเงินตัวแทน หรือธนาคารตัวแทน อาจได้แก่ การให้บริการด้านธนาคารรวมถึง การบริหารจัดการเงินสด โดยธนาคารต้นทางฝากเงินสดเป็นเงินตราต่างประเทศจำนวนมากและได้ดอกเบี้ยจากธนาคารตัวแทน หรือ การจ่ายเงินตามเช็คให้แก่ลูกค้าปลายทาง การรับคำสั่งโอนเงินให้แก่ลูกค้าปลายทาง หรือเป็นสถาบันการเงินตัวกลางในสายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ บริการแลกเปลี่ยนเงินตรา รวมถึงให้บริการเปิดบัญชีสำหรับการ “เบิกถอนเงินผ่านบัญชี” (หรือ Payable-through account ซึ่งธนาคารในประเทศไทยไม่รับให้บริการประเภทนี้ เนื่องจากมีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินสูงและต้องมีหน้าที่ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงกับลูกค้าของธนาคารตัวต้นทางด้วย)

หลักการสร้างความสัมพันธ์และดำเนินความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน

กรณีที่มีผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมประเภท ธนาคาร ประสงค์จะสร้างความสัมพันธ์อย่าง สถาบันการเงินตัวแทน กับธนาคารในต่างประเทศ หรือธนาคารระหว่างประเทศ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยรูปแบบการบริหารความเสี่ยง มีความแตกต่างจาก การบริหารความเสี่ยงสำหรับลูกค้า

(๑) ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ต้องกำหนดมาตรการบริหารความเสี่ยงสำหรับการสร้างความสัมพันธ์กับธนาคารตัวแทน โดยคำนึงถึงแนวทาง ดังต่อไปนี้

ในการกำหนดปัจจัยในการพิจารณาความเสี่ยงสำหรับประเมินผลความเสี่ยงธนาคารตัวแทน ควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

- ปัจจัยเกี่ยวกับผลการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ที่ประเมินโดยองค์กรระหว่างประเทศที่น่าเชื่อถือ (ปัจจัยเดียวกันกับปัจจัยเรื่องพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงิน)

- ปัจจัยเกี่ยวกับการได้รับการกำกับดูแลที่เข้มข้น (อาจพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล)

- ปัจจัยเกี่ยวกับชื่อเสียงด้านความน่าเชื่อถือด้านการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ปัจจัยเกี่ยวกับประวัติการรับโทษอันเป็นผลมาจากการไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย)

ทั้งนี้ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม อาจพิจารณาปัจจัยอื่นๆเพิ่มเติมตามความเหมาะสม เช่น ปัจจัยเกี่ยวกับพื้นที่หรือประเทศที่เสี่ยงต่อการก่ออาชญากรรมร้ายแรงหรือการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน หรือปัจจัยเกี่ยวกับประเทศที่ถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

(๒) กำหนดมาตรการในการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

เมื่อมีมาตรการเกี่ยวกับการกำหนดปัจจัยในการพิจารณาและประเมินผลความเสี่ยงของสถาบันการเงินตัวแทนแล้ว ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ต้องกำหนดมาตรการอันได้แก่ วิธีดำเนินการ เพื่อตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงของสถาบันการเงินตัวแทน การขอข้อมูล การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ หรือการกำหนดระดับความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับผลการประเมินความเสี่ยง ทั้งนี้ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติในการดำเนินการบริหารความเสี่ยงสถาบันการเงินตัวแทน โดยพิจารณาถึงแนวทางดังต่อไปนี้

(๒.๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการไม่สร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทนที่มีความเสี่ยงอย่างร้ายแรงต่อองค์กรผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม เนื่องจากในการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเพื่อกำหนดระดับความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับ

สถาบันการเงินตัวแทน แต่ในกรณีที่สถาบันการเงินตัวแทนที่ประสงค์จะสร้างความสัมพันธ์ เป็นสถาบันการเงินที่มีความเสี่ยงอย่างร้ายแรง อันจะทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมฝ่าฝืนกฎหมายหรือเชื่อได้ว่าอาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งสถาบันการเงินที่มีความเสี่ยงร้ายแรง อาจพิจารณาจากแนวทางดังต่อไปนี้

- สถาบันการเงินที่มีลักษณะดำเนินกิจการบังหน้า หรือ Shell Bank (ดูความหมายในกฎกระทรวงฯ)

- สถาบันการเงินที่ได้รับการคว่ำบาตรจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมมีการสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทนของบรรดาประเทศพัฒนาแล้วเหล่านั้น

ทั้งนี้ แนวทางข้างต้นในเรื่อง Shell Bank เป็นบทบังคับที่ต้องปฏิบัติตาม กฎกระทรวงฯ ส่วนแนวทางในเรื่องอื่นๆ ถือเป็นทางเลือกที่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมอาจกำหนดเพิ่มเติม โดยอาจพิจารณาจากข้อมูลของสถาบันการเงินตัวแทนในต่างประเทศ หรือข้อมูลจากหน่วยกำกับดูแลด้านเศรษฐกิจหรือองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือ พิจารณาจากบรรทัดฐานที่ธุรกิจประเภทเดียวกันดำเนินการอยู่

(๒.๒) กำหนดวิธีการและขั้นตอนในการขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ความเสี่ยง ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ควรกำหนดหลักการที่ชัดเจน ในการตรวจสอบปัจจัยต่างๆที่จะทำให้สามารถนำมาประเมินความเสี่ยงได้

ตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ ๑ เมื่อคัดเลือกระบุสถาบันการเงินตัวแทนที่ต้องการสร้างความสัมพันธ์ได้แล้ว (ซึ่งส่วนใหญ่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมจะพิจารณาตรวจสอบปัจจัยเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือด้านการลงทุนก่อนแล้ว) ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ต้องดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับปัจจัยความเสี่ยงเรื่องพื้นที่หรือประเทศที่มีประสิทธิภาพด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ขั้นตอนที่ ๒ กรณีที่พบว่า มีความเสี่ยงต่ำ ในเรื่องปัจจัยเกี่ยวกับพื้นที่หรือประเทศ ให้ดำเนินการตรวจสอบปัจจัยความเสี่ยงอื่นที่ดำเนินการได้เอง ได้แก่ ปัจจัยความเสี่ยงเกี่ยวกับหน่วยงานกำกับดูแล (ได้รับการตรวจสอบและกำกับอย่างเข้มข้นหรือไม่) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่สถาบันการเงินตัวแทนต้องปฏิบัติตาม (มีความเข้มงวดมากหรือน้อยกว่ากฎหมายไทย)

ขั้นตอนที่ ๓ กรณีที่พบว่า มีความเสี่ยงต่ำ ในเรื่องปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับการกำกับดูแล และมีกฎหมายที่เข้มงวดเท่ากับหรือมากกว่ากฎหมายไทย ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมควรตรวจสอบปัจจัยเกี่ยวกับผลการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือผลการบังคับใช้กฎหมาย ว่าสถาบันการเงินที่ประสงค์จะสร้างความสัมพันธ์อย่างตัวแทนนั้น เคยมีประวัติได้รับการประเมินผลการปฏิบัติตามเรื่องดังกล่าวในระดับที่ไม่ดี หรือเคยถูกลงโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่

ขั้นตอนที่ ๔ กรณีที่พบว่า มีความเสี่ยงต่ำในปัจจัยทุกข้อที่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องดำเนินการขอข้อมูลหรือเอกสารที่สำคัญเกี่ยวกับนโยบาย หลักการ หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่สถาบันการเงินตัวแทนปฏิบัติอยู่ ทั้งนี้ กรณีที่เชื่อได้ว่า สถาบันการเงินตัวแทนนั้นมีความน่าเชื่อถือและมีมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่เข้มแข็ง ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมอาจขอคำรับรองโดยไม่ต้องขอข้อมูลในเชิงลึกมากนัก

ขั้นตอนที่ ๕ ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง กรรมการผู้มีอำนาจลงนาม กับรายชื่อที่กฎหมายกำหนด

ขั้นตอนที่ ๖ เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนที่สามารถประเมินความเสี่ยงของสถาบันการเงินตัวแทนได้แล้ว ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับความร่วมมือตามข้อตกลงการเป็นสถาบันการเงินตัวแทนว่า มีกรณีใดบ้างที่อาจดำเนินการไม่ได้หรือขัดต่อกฎหมายภายในของแต่ละฝ่าย หรือมีกรณีใดบ้างที่ต้องทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมหรือสถาบันการเงินตัวแทน ต้องดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องของแต่ละฝ่าย

ขั้นตอนที่ ๗ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ต้องกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ เป็นผู้อนุมัติการสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน ไม่ว่าสถาบันการเงินตัวแทนนั้น ได้รับผลการประเมินความเสี่ยงระดับใดก็ตาม

..... เป็นต้น

(๒.๓) กำหนดให้มีการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ต้องกำหนดนโยบาย หลักการหรือแนวปฏิบัติ ที่กำหนดให้ต้องดำเนินการบริหารความเสี่ยง สถาบันการเงินตัวแทน อย่างสม่ำเสมอ และจนกว่าจะยุติความสัมพันธ์ต่อกัน

ในกรณีนี้ สามารถเทียบเคียงกับการบริหารความเสี่ยงสำหรับลูกค้าก็ได้ กล่าวคือ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมอาจกำหนดระดับความเสี่ยงและกำหนดรอบระยะเวลาในการบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงนั้นๆ โดยกรณีที่สถาบันการเงินตัวแทน มีระดับความเสี่ยงสูง ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมควรพิจารณาประเมินความเสี่ยงโดยกำหนดรอบระยะเวลาที่สั้นกว่า กลุ่มสถาบันการเงินตัวแทนที่มีระดับความเสี่ยงต่ำ

(๓) กำหนดกระบวนการอนุมัติผลการประเมินความเสี่ยงและอนุมัติสร้างความสัมพันธ์

เมื่อผ่านกระบวนการบริหารความเสี่ยง และได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องประกอบกับผลการประเมินความเสี่ยงของสถาบันการเงินตัวแทนแล้ว ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดขั้นตอนในการอนุมัติผลการประเมินความเสี่ยงและพิจารณาว่าจะอนุมัติสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทนหรือไม่ โดยผู้ที่มีอำนาจในการอนุมัติผลการประเมินและอนุมัติสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทน ต้องเป็นผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ หรืออาจอยู่ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มีผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจรวมอยู่ด้วย

(๔) กำหนดมาตรการพิเศษ สำหรับการบริหารความเสี่ยงสถาบันการเงินตัวแทนที่มีความเสี่ยงสูง

กรณีที่พบว่า ผลการประเมินความเสี่ยงสำหรับสถาบันการเงินตัวแทนแห่งใดแห่งหนึ่ง มีความเสี่ยงในระดับสูง และผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ยังคงไว้ซึ่งนโยบายที่จะสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมจำเป็นต้องกำหนดมาตรการที่เข้มข้นในการบริหารความเสี่ยงจากการดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินตัวแทนดังกล่าว โดยสามารถเทียบเคียงได้กับการดำเนินกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ซึ่งอาจพิจารณาแนวทางดังต่อไปนี้

(๔.๑) ขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ผู้ถือหุ้นรายสำคัญ คณะกรรมการบริหารระดับสูง และ โครงสร้างการบริหารจัดการ เพื่อดำเนินการตรวจสอบระบุตัวตน โดยเฉพาะดำเนินการตามขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลกับรายชื่อที่กฎหมายกำหนด

(๔.๒) กำหนดวงเงินหรือประเภทบริการกับสถาบันการเงินตัวแทน โดยเฉพาะจำกัดการใช้บริการประเภทที่มีความเสี่ยงด้านการฟอกเงินสูง หรือกำหนดเพดานวงเงินในการลงทุนในสถาบันการเงินตัวแทนให้ต่ำลง เป็นต้น

(๔.๓) ดำเนินการทบทวนข้อมูลของสถาบันการเงินตัวแทนและตรวจสอบกับรายชื่อที่กฎหมายกำหนดอย่างเข้มข้นและสม่ำเสมอมากขึ้น

(๔.๔) ขอข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการหรือนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติตาม

มาตรฐานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และดำเนินการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอจนกว่าสถาบันการเงินตัวแทนนั้น จะมีระดับความเสี่ยงที่ต่ำลง

กรณีที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมได้ดำเนินการความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินตัวแทนที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอยู่แล้ว ให้นำมาตรการในข้อ (๔) มาปรับใช้ได้ทันที

อนึ่ง ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องพึงเข้าใจว่า กรณีที่สถาบันการเงินตัวแทนมีความเข้มแข็งกว่า และพบว่า ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม เป็นสถาบันการเงินที่มีความเสี่ยงสูง ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมอาจได้รับการปฏิบัติในหลักการเดียวกันกับข้อ (๔) ได้เช่นกัน.

๒. การพึ่งพาบุคคลที่สาม

การพึ่งพาบุคคลที่สาม หมายถึง การที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม พึ่งพา (หมายความถึง การได้รับประโยชน์ซึ่งกันและกัน อันทำให้เกิดการพึ่งพากัน) บุคคลที่สาม (บุคคลที่ ๒ ครอบคลุมถึงลูกค้าหรือคู่ค้าหรือสถาบันการเงินตัวแทน) ในการดำเนินขั้นตอนบางส่วนของกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ดังนั้น บุคคลที่สามในที่นี้ เพื่อความมั่นใจว่าการพึ่งพาดังกล่าว จะไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรม ควรพิจารณาพึ่งพาบุคคลที่สาม ที่มีสถานภาพเป็นผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมที่ต้องปฏิบัติตาม**กฎกระทรวง เรื่อง การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า** ซึ่งมีระบบปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ประกอบกิจการให้บริการแก่ลูกค้า โดยอาศัยข้อตกลงทางธุรกิจกับสถาบันการเงินอื่นในการขายผลิตภัณฑ์หรือความร่วมมือในการให้บริการของทั้งสองฝ่ายแก่ลูกค้า เพื่อประโยชน์ของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม สถาบันการเงินที่ตกลงร่วม และตัวลูกค้า อาจทำให้ต้องมีการพึ่งพาหรือเกิดการระแ่กฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในการปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ในขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการเผชิญหน้าหรือขอข้อมูลจากลูกค้า ดังนั้น กรณีที่มีการตกลงร่วมกันให้บริการแก่ลูกค้า สถาบันการเงินที่ตกลงร่วมอาจรับหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการหลักในการให้บริการลูกค้าและรับลูกค้า ทำให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องพึ่งพาสถาบันการเงินนั้น ในขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้าเมื่อเริ่มสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

หลักการสำคัญในการพึ่งพาบุคคลที่สาม ได้แก่

(๑) พึ่งพาในกระบวนการจัดให้ลูกค้าแสดงตน การประเมินผลเบื้องต้นในการขอข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อระบุตัวตน จนถึงขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลรายชื่อตามที่กฎหมายกำหนด และการอนุมัติรับลูกค้า

(๒) ห้ามพึ่งพาในกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และกระบวนการตรวจสอบความเคลื่อนไหวทางการเงิน การทำธุรกรรม หรือการดำเนินการความสัมพันธ์ รวมถึงขั้นตอนในการทบทวน ตรวจสอบกับรายชื่อที่กฎหมายกำหนดอย่างสม่ำเสมอ การปรับปรุงความเสี่ยงที่ต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอจนยุติความสัมพันธ์ แต่ในการพึ่งพา ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมอาจขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่สาม เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาความเสี่ยงของลูกค้าก็ได้

(๓) การพึ่งพา ไม่ใช่หลักการเหมือนกับการจ้างตัวแทนหรือจ้างผู้ให้บริการภายนอกมาดำเนินการในระบบปฏิบัติการให้

(๔) การพึ่งพาจำเป็นต้องอยู่บนเงื่อนไขการปฏิบัติการของบุคคลที่สาม กล่าวคือ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมไม่มีอำนาจในการกำหนดระบบปฏิบัติการในการจัดให้ลูกค้าแสดงตน ระบุตัวตน หรือดำเนินการตรวจสอบกับรายชื่อที่กฎหมายกำหนด เนื่องจาก เป็นการพึ่งพาที่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องอาศัยบุคคลที่สาม ในการช่วยดำเนินการตามขั้นตอนในข้อ (๑) ตามระบบปฏิบัติการที่บุคคลที่สามถือปฏิบัติหรือมีนโยบายกำหนดไว้อยู่แล้ว (ซึ่งต่างจากการจ้างตัวแทนหรือผู้ให้บริการภายนอกมาดำเนินการให้ ซึ่งกรณีนี้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมมีอำนาจในการกำหนดกรอบข้อตกลงให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขของตนได้)

(๕) ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ควรมั่นใจได้ว่า บุคคลที่สาม มีระบบปฏิบัติการในการดำเนินการในข้อ (๑) รวมถึงมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามกฎหมายไทย

(๖) ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องตระหนักเสมอว่า ตนยังคงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในกรณีที่กระบวนการในข้อ (๑) เกิดความบกพร่อง แม้ว่าความบกพร่องนั้นจะเกิดจากระบบการปฏิบัติการของบุคคลที่สามก็ตาม เนื่องจาก ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ยังคงรับหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการตามกฎหมายในข้อ (๑) กับลูกค้าอยู่เสมอ ดังนั้น ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ควรขอข้อมูลหรือตรวจสอบให้มั่นใจได้ว่า การพึ่งพาบุคคลที่สามรายหนึ่งรายใดนั้น จะไม่ทำให้ตนเกิดความเสี่ยงในการรับผิดชอบการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ทั้งนี้ หากพบว่ามีระบบปฏิบัติการที่บกพร่องต่อหน้าที่ตามกฎหมายในการดำเนินการตามข้อ (๑) นอกจากผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมจะต้องรับผิดชอบในส่วนของการดำเนินการต่อลูกค้าตนแล้ว บุคคลที่สามก็ย่อมต้องรับผิดชอบในความผิดเดียวกันด้วย เพราะด้วยข้อตกลงที่ร่วมให้บริการแก่ลูกค้า บุคคลที่สามก็ยังคงมีความรับผิดชอบกรณีเกิดความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ในข้อ (๑) เช่นกัน)

(๗) การพึ่งพาในการเก็บรักษาข้อมูล ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมสามารถพึ่งพาให้บุคคลที่สามเก็บรักษาข้อมูลลูกค้าที่ได้ในขั้นตอนการดำเนินการตามข้อ ๑ เพื่อตนได้ หากบุคคลที่สามยินยอม ทั้งนี้ความรับผิดชอบในการเก็บรักษาข้อมูลยังคงตกอยู่กับผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ดังนั้น ในการพึ่งพาคบุคคลที่สาม ควรมีข้อตกลงที่มั่นใจได้ว่า บุคคลที่สามจะดำเนินการเก็บรักษาข้อมูลที่ได้ดำเนินการตามข้อ (๑) และสามารถส่งข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมได้เมื่อร้องขอ หรือให้สำเนาข้อมูลดังกล่าวส่งให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม (ถ้าบุคคลที่สามยินยอม)

ตัวอย่างในการพึ่งพาคบุคคลที่สาม อาจได้แก่

- กรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมเป็นสาขาของสถาบันการเงินในต่างประเทศ และพึ่งพาสถาบันการเงินต่างประเทศนั้นในการดำเนินการกระบวนการตามข้อ (๑) กับลูกค้าที่มาจากประเทศที่สถาบันการเงินตั้งอยู่ และมาดำเนินการความสัมพันธ์ต่อกับสาขาในประเทศไทย ซึ่งสาขาในประเทศไทยยังคงมีหน้าที่ในการรับผิดชอบในการบริหารความเสี่ยงและตรวจสอบข้อเท็จจริงจนยุติความสัมพันธ์

- กรณีที่สถาบันการเงินที่ให้บริการลูกค้าด้านบัญชีเงินฝาก มีการเสนอให้ลูกค้าลงทุน โดยการซื้อหน่วยลงทุนซึ่งผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมเป็นผู้บริหารกองทุนนั้นอยู่ สถาบันการเงินมีหน้าที่ในการตรวจสอบลูกค้าของตนอยู่แล้ว แต่ในการตรวจสอบเพื่อขายหน่วยลงทุนแทนผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมนั้น เข้ากรณีการพึ่งพาคบุคคลที่สามในการตรวจสอบลูกค้าด้วยเช่นกัน ดังนั้นในกรณีนี้ ถือได้ว่า ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ได้พึ่งพาให้สถาบันการเงินดำเนินการตามข้อ (๑) ให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม แต่ภาระความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ ยังคงตกแก่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมอยู่ และผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมมีหน้าที่ต้องดำเนินการในขั้นตอนต่อไปของกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เป็นต้น

สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือ

คำว่า สำนักงานสาขา ในที่นี้ มุ่งเน้นที่ สำนักงานสาขาที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม (สำหรับสำนักงานสาขาภายในประเทศ ถือเป็นส่วนหนึ่งภายในองค์กรผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมที่ไม่มีประเด็นในการพิจารณาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทย

คำว่า บริษัทในเครือ ในที่นี้ มุ่งเน้นที่ บริษัทในเครือที่มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมเป็นฝ่ายถือหุ้นใหญ่ (เพียงพอที่จะมีอำนาจในการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการ) ซึ่งตั้งอยู่ในต่างประเทศ และบริษัทในเครือดังกล่าว ดำเนินกิจการในกลุ่มธุรกิจหรือเป็นผู้ประกอบอาชีพที่มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯนี้

โดยหลักการ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม มีหน้าที่ต้องกำกับดูแลให้สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือ ซึ่งไม่ว่าจะตั้งอยู่ในต่างประเทศหรือในประเทศไทย ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกับผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่หรือบริษัทแม่ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เพื่อมิให้เกิดความสับสนในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทยและประเทศที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือตั้งอยู่ด้วยนั้น จึงขอให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม พิจารณากำหนดแนวทางดังต่อไปนี้ ในการกำกับดูแลสำนักงานสาขาและบริษัทในเครือ

การกำกับดูแลและกำหนดนโยบายสำหรับสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ

(1) กำหนดนโยบายในการพิจารณาตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายก่อน

หมายความว่า ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม จะพิจารณาปัจจัยในการขยายกิจการ โดยการตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือในต่างประเทศ ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมควรพิจารณาเลือกจัดตั้งในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นปัจจัยแรกๆก่อน แต่มิได้หมายความว่า กฎหมายจะห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม จัดตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูง เพียงแต่ในการจัดตั้งในพื้นที่หรือประเทศเสี่ยงสูงดังกล่าว ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม ต้องกำหนดมาตรการและการกำกับดูแลที่เข้มงวดมากกว่า ดังจะกล่าวต่อไป

(2) กำหนดมาตรการในการตรวจสอบความเข้มข้นของกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในพื้นที่หรือประเทศที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องตั้งอยู่

การตรวจสอบความเข้มข้นในการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว เพื่อให้ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมพิจารณาถึง ความเป็นไปได้ที่สำนักงานสาขาและบริษัทในเครื่องจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายของพื้นที่หรือประเทศที่ตั้งอยู่ในกรณีในพื้นที่หรือประเทศนั้น มีกฎหมายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่เข้มข้นมากกว่ากฎหมายไทย หรือในกรณีที่กฎหมายไทยมีความเข้มข้นกว่า ก็ต้องพิจารณาว่า การปฏิบัติตามกฎหมายไทยซึ่งเข้มข้นกว่านั้น มีส่วนใดที่อาจเป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการในพื้นที่หรือประเทศนั้นหรือไม่

(3) กำหนดนโยบายในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของไทยเป็นหลัก

แม้ว่า สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรม จะตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศอื่น แต่โดยหลักการกำกับดูแลแล้ว สำนักงานสาขาและบริษัทในเครื่องยังคงอยู่ภายใต้อำนาจการบังคับใช้กฎหมายไทยตามหลักสัญชาติของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมซึ่งเป็นเจ้าของ ดังนั้น นโยบายหลักที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายไทยจึงต้องเป็นเรื่องที่ผู้มีหน้าที่รายงานต้องกำกับดูแลอย่างเคร่งครัด

(4) กำหนดแนวทางปฏิบัติหรือมาตรการในกรณีที่มีข้อยกหมายแตกต่างกันของสองประเทศ

กรณีที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ที่แตกต่างกันระหว่างประเทศไทย กับพื้นที่หรือประเทศที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องตั้งอยู่ นอกจากให้พิจารณาปฏิบัติตามกฎหมายไทยแล้ว โดยหลักอำนาจอธิปไตย สำนักงานสาขาและบริษัทในเครื่องยังต้องปฏิบัติตามกฎหมายแห่งพื้นที่หรือประเทศที่ตั้งอยู่ด้วย ดังนั้น ในกรณีที่กฎหมายไทยมีบทบัญญัติที่เข้มกว่า ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมย่อมมีหน้าที่กำกับดูแลให้สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องปฏิบัติตามมาตรการแห่งกฎหมายไทยอย่างเคร่งครัด แต่หากกฎหมายในพื้นที่หรือประเทศที่ตั้งอยู่นั้น มีบทบัญญัติที่เข้มกว่า ผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต้องมีภาระในการกำหนดนโยบายหรือมาตรการเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายแห่งพื้นที่หรือประเทศที่สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องตั้งอยู่ด้วย

(5) กำหนดนโยบายและมาตรการสำหรับสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครื่องที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

กรณีที่มีผู้นำที่รายงานการทำธุรกรรมจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ผู้นำที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดนโยบายหรือมาตรการที่เข้มข้นมากขึ้น ดังต่อไปนี้

การกำกับดูแลที่เข้มงวด ผู้นำที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดให้สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ นั้น ได้รับการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหน้าที่ตามกฎหมายไทยอย่างเข้มงวดและเข้มข้นกว่าสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ

การติดตามและประเมินความเสี่ยง ผู้นำที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดให้สำนักงานสาขาและบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูงนั้น ได้รับการประเมินความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายจากสำนักงานใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งหากพบว่าสำนักงานสาขาและบริษัทในเครือมีความเสี่ยงสูงในการดำเนินกิจการ และอาจส่งผลให้สำนักงานใหญ่ได้รับความเสียหายอันเกิดจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย (ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายไทยหรือกฎหมายแห่งประเทศที่ตั้งอยู่) สำนักงานใหญ่จำเป็นต้องกำหนดมาตรการพิเศษเพื่อแก้ไขปัญหา เช่น ปรับเปลี่ยนคณะผู้บริหารประจำสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ เพิ่มความเข้มข้นในการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เป็นต้น

การแจ้งข่าวสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

เนื่องจากในสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงสูง สำนักงานใหญ่ควรกำหนดให้สำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ นั้น ต้องติดตามความเคลื่อนไหวในการพัฒนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงติดตามปัญหาทั้งด้านกฎหมายและสังคมที่อาจกระทบต่อการดำเนินกิจการของสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ และแจ้งต่อสำนักงานใหญ่ให้ทราบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่สำนักงานใหญ่จะได้พิจารณากำหนดแนวทางในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาอันอาจเกิดจากความเสียดังกล่าวได้ทัน่วงที

อย่างไรก็ดี ไม่ว่าผู้นำที่รายงานการทำธุรกรรม จะจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือ ในพื้นที่หรือประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำหรือความเสี่ยงสูงก็ตาม ผู้นำที่รายงานการทำธุรกรรมต้องกำหนดนโยบายในการตรวจสอบภายใน เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างสม่ำเสมอ แต่อาจกำหนดความเข้มข้นในการตรวจสอบที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับแต่ละสำนักงานสาขาหรือบริษัทในเครือที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หรือประเทศที่ปัญหาแตกต่างกัน